

Abstrakt

Diplomová práce zpracovává problematiku právní regulace ochrany ovzduší před znečišťováním z nevyjmenovaných zdrojů. Nevyjmenované zdroje jsou skupinou stacionárních zdrojů, které nejsou uvedené v příloze č. 2, k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Jedná se o různorodou skupinu méně významných zdrojů znečišťování, které obecně podléhají mírnější regulaci než zdroje vyjmenované. Na jedné straně jsou nevyjmenované zdroje menšími znečišťovateli, než jsou zdroje vyjmenované, ale na druhé straně je jich mnohonásobně větší množství. Ve svém souhrnu jsou z hlediska emisí některých látek dokonce největšími znečišťovateli.

Nevyjmenované zdroje můžeme dělit na zdroje spalovací a nespalovací. Předmětem práce jsou vzhledem k jejich četnosti zejména nevyjmenované zdroje spalovací. Typickým příkladem takového nevyjmenovaného zdroje je kotel na tuhá paliva určený k vytápění budovy.

První část práce se zaměřuje na ochranu ovzduší v obecné rovině a jejím předmětem je i vysvětlení, jakým způsobem se zdroje znečišťování ovzduší dělí.

V druhé části je popsán systém nástrojů regulace nevyjmenovaných zdrojů. Práce si klade za cíl u jednotlivých nástrojů nastítnit i možnosti jejich reálného uplatnění a posoudit jejich dopad na stav ovzduší.

Obsahem třetí části je odpovědnost a dozor v oblasti ochrany ovzduší a zejména problematika přímých kontrol dodržování zákonných povinností v rodinných domech, bytech nebo stavbách pro rodinnou rekreaci. Uvedená, nedávno zavedená, možnost prolomení nedotknutelnosti obydlí za účelem kontroly dodržování povinností podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, je zde rozebrána i z hlediska její konformity s ústavním pořádkem.

Závěrečná část čtvrtá se věnuje ekonomickým nástrojům ochrany ovzduší, a to konkrétně dotačnímu programu Nová zelená úsporám a kotlíkovým dotacím v rámci Operačního programu Životní prostředí.